

med Kvæg, for hvilket der foreligger Attestation for Kastningsfrihed, henvises til § 7, Stk. 2, samt §§ 11 og 12. Det skal saa vidt muligt undgaas at trække Dyrene ad offentlig eller privat fælles Vej, se ogsaa § 7, Stk. 2—3.

§ 4.

1. Naar Kastningstilfælde, jfr. § 1; Stk. 3, og § 3, forekommer i en Kvægbesætning, herunder ogsaa en Handelsstald o. lign., skal Besætningens samtlige Kreaturer ved Anbringelse paa Græs eller andetsteds uden for Ejendommens Bygninger ved betryggende Indhegning eller ved solid Tøjring afholdes fra at komme kastningsfri eller reaktionsfri Nabobesætninger nærmere end i en Afstand af 2,5 m fra Naboens Skel, medmindre der forefindes betryggende Hegn paa begge Sider af Skellet med et Mellemrum af mindst 2,5 m, i Egne, hvor det normale Hegn er oprensede Grøfter i Forbindelse med betryggende Traadhegn paa hver Side af Grøften, dog mindst 2 m. Dyrene maa ikke have Adgang til mindre Vandingssteder, saasom Damme, Mergelgrave o. lign., der benyttes af Kreaturer fra kastningsfri og reaktionsfri Besætninger. Samme Regel gælder større Vandingssteder, saasom Søer, Aaer eller andre Vandløb, inden for en Afstand af 200 m, dog at en Afstand paa 20 m skal være tilstrækkelig i Retning mod Strømmen, samt i Tilfælde, hvor en Aa, der er vandførende i den nævnte Bredde, danner Skellet mellem Græsgangene. Hvor ganske særlige Forhold gør sig gældende, kan Landbrugsministeren efter Indstilling af vedkommende lokale Mejeri-, Landbo- og Husmandsforeninger meddele Dispensation fra disse Bestemmelser. Om Indsættelse af Kreaturer paa fælles Græsgang se § 10.

2. Ved Salg eller anden Afhændelse af Kreaturer til Levebrug fra en Besætning, hvori der er forefaldet Tilfælde af Kastning, og som endnu ikke er erklæret kastningsfri, jfr. § 8, skal der udtrykkeligt gives Køberen (Aftageren) Meddelelse om de forefaldne Kastningstilfælde. Saafremt det drejer sig om en Besætning tilhørende en Kreaturhandler eller om en Handelsstald o. lign., skal denne Underretning gives skriftlig.

3. Kvæg fra saadanne Besætninger maa ikke tilføres Levekvægsmarkeder eller Auktioner eller Bortsalg bestemt for Levekvæg.

4. Forinden en smittet Besætning atter er erklæret for kastningsfri, jfr. § 8, maa Bedækningssamkvem med andre Besætninger kun finde Sted, naar udtrykkelig Underretning er givet om, at der er forefaldet Kastningstilfælde i Besætningen. Vedrørende Befrugtning ved kunstig Sædooverføring se § 9, Stk. 5.

5. Ejere af Besætninger, som ikke er kastningsfri eller reaktionsfri, eller hvis Sundhedstilstand ikke er kendt, skal, selv om Kastningstilfælde ikke er forekommet i de paagældende Besætninger, iagttage de i Stk. 1 nævnte Hegns- og Vandingsbestemmelser, naar Udgræsning finder Sted paa tilstødende Græsgange.

§ 5.

Kastning paa fælles Græsgang.

1. Indtræffer der Kastningstilfælde paa en fælles Græsgang, eller viser Køer eller Kvier paa en saadan Græsgang Tegn til at ville kaste, skal Græsgangens Ejer (Bruger) straks drage Omsorg for, at det (de) paagældende Dyr afsondres betryggende fra Græsgangens øvrige Dyr og fjernest muligt fra andre Græsgange, ligesom det paahviler ham omgaaende at underrette Dyrets (Dyrenes) Ejer. Denne skal sørge for, at Dyret (Dyrene), uden at Andenmands Kvæg derved udsættes for Smitte, enten føres direkte hjem fra Græsgangen til hans Ejendom eller direkte til Slagtning i et nærliggende Slagtehus (Slakteri). Dersom Dyrets (Dyrenes) Ejer ikke har foranlediget dette inden 36 Timer efter, at Underretning